



रवींद्र पालकर



डॉ. सखाराम आपाव



डॉ. सतात्पा खरबडे

राज्यात जुलैअखेर सर्वत्र भरपूर पाऊस झाला. मध्यांतरी उशिराच्या आंबिया बहाराची फळे काही ठिकाणी पक्क्य अवस्थेत तर काही ठिकाणी काढणीस आली. या कालावधीत फळातील रस शोषणाच्या पतंगांचा प्रादुर्भाव झाला. या किडीचे नुकसान करण्याची तीव्रता व स्वरूप समजून घेऊन वेळीच तिचे नियंत्रण करणे गरजेचे आहे. त्यादृष्टीने वागांचे नुकसान टाळून फळाची गुणवत्ता टिकवणे शक्य होईल.

F लातील रस शोषण करणारा पतंग ही डाळिंबातील महत्वाची कीड आहे. ऑगस्ट ते ऑक्टोबर या पावसाळी कालावधीत प्रादुर्भाव जास्त प्रमाणात असतो. त्यासाठी वेळीच नियंत्रणाच्या उपायांजांचा अवलंब करणे गरजेचे आहे. जगभासाठ्ये या किडीच्या १६ विषिय प्रजार्तीची नोंद आहे. परंतु महाराष्ट्रामध्ये प्रामुख्याने युडोसिमा मंटरसा, युडोसिमा फुलेनिका, युडोसिमा होमाईना व अंड्याची जनाटा या प्रजार्तीचा प्रादुर्भाव आढळून येते. पतंग आकर्षक, मोठ्या आकाराचे असतात. पतंगाना पंडांच्या मजबूत जोड्या असून, ते बरेच अंतर उडून जाऊ शकतात. पंखांचे बाहु वर्णन प्रजार्तीनुसार मिश्र असतो. शेतकीया या किडीला पाकोली नावाने संदोधतात.

प्रजार्ती

- युडोसिमा मॅटरना - पतंगाचे समोरील पंख तपकिरी तर मार्गाल पंख नारंगी असतात. मार्गाल पंखावर मध्यभागी काढा ठिपका असतो. पंखांच्या कडा काढ्या रंगाच्या असून त्यावर पांढे ठिपके असतात.
- युडोसिमा फुलेनिका - पतंगाचे शरीर व मार्गाल पंख नारंगी रंगाचे असून, त्यावर मध्यभागी इंग्रजी अक्षरासाठी काढे ठिपके असतात.
- युडोसिमा होमाईना - शरीर नारंगी रंगाचे असून पुढाल पंडावर पंखपटी पट्ट असतात. पाठीमार्गाल पंडावर इंग्रजीतील 'C' आकाराचे ठिपके असतात.
- अकिया जनाटा - समोरील पंख तपकिरी व क्रट्या रंगाचे, मार्गाल पंख तपकिरी पांढरट असून त्यावर काढ्ये चढे असतात.

जीवनक्रम

जीवनक्रम अंडी, अंडी, कोष, ते पतंग तयार

डाळिंब फळातील रस शोषक पतंगाची समस्या



डाळिंबातील रस शोषण करताना पतंग.



प्रादुर्भाव झाल्याची लक्षणे.

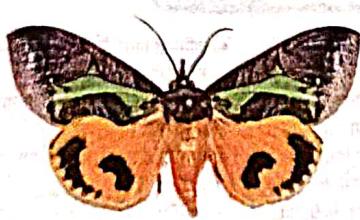
होण्यापर्यंत बांधावरील व नदीनाल्यांजवळील गुळ्येल, वासनवेल, चांदवेल, पांगारा आदी जंगली वनस्पार्तीवर पूर्ण होतो. बांगेहोरील वनस्पर्तीवर उपजीविका पूर्ण करीत असल्याने नियंत्रण कठीण असतो.

- अंडी अवस्था : मादी पतंग बांगेहोरील किंवा

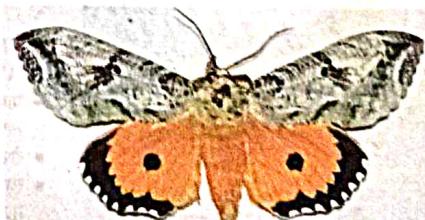
बांगेहोरील वनस्पर्तीवर ८०० ते ९०० अंडी घालते. अंडी गोलाकार व खालील बाजूस सपाट असून पंढऱ्या रंगाची असतात. उबवण्याच्या वेळी अंड्याचा रंग नारंगी होतो. अंडी २ ते ३ दिवसांत डबवल्यांतर त्यातून लहान पिवळसर रंगाच्या



अकिया जनाटा प्रजार्तीचा पतंग.



युडोसिमा होमाईना प्रजार्ती.



युडोसिमा मॅटरना प्रजार्ती.

एकात्मिक कीड व्यवस्थापन

- बांगेतील व नदीनाल्यांच्या किंवा यांवरील गुळ्येल, वासनवेल, चांदवेल आदी वनस्पतीचे नियंत्रण करावे. अथवा द्रायकोग्रामा चिलोनीस या अंड्यावरील पंखपटीची मित्रकिटकाचे पूरक वनस्पती असलेल्या भागात प्रसारण करावे.
- जैविक कीडनाशकांमध्ये बॅसिलस थुरिनेसिस या घटकाची फवारणी अंडीसाठी पूरक असलेल्या वनस्पतीवर जून-ऑगस्ट या कालावधीत करावा.
- ऑगस्ट ते ऑक्टोबर या कालावधीमध्ये फळे

होणारा नाहीत अशा पद्धतीनेही फळ हांगामाने नियोजन कराता येते शकेल.

- पूर्ण पक्क्य झालेल्या फळाना पांतीप्रीतीलीन नॉन वून किंवा बट येपर वौने झाकावे. त्यापूर्वी बांगेतील किंवा चांद्या प्रादुर्भाव विचारात घेऊन शिफारसीत जिवाण्याशक, कीटकानाशक वा बुरशीनाशक यांची फवारणी करावा.
- फळाना बांगी करण्यास उशीर होत असेल तर अझाडिरेक्तिने किंवा नीम तेल १ टक्का (१० हजार पीपीएम) २ ते ३ मिलि प्रति लिटर पाणी तसेच सिट्रोनेला ऑफल एक मिलि प्रति लिटर पाणी

याप्रमाणे बांधाकडील झाडावर फवारणी करावा.

- प्रादुर्भाव मोठ्या प्रामाणात असल्यास संपूर्ण झाडे ०.५ सेमी भेशपेशा कमी असलेल्या नायलॉनच्या जाळीने झाकावीत.
- पतंगाना फळ बांगेत येण्यापासून परावृत्त करण्यासाठी धू करावा. रासोच्या वेळी बांगेच्या प्रत्येक कोपन्यावा १५० ते २०० वॉट्चा प्रखर बल्ब लावावा. जमिनीवर पडलेली प्रादुर्भावांगस्त फळे पतंगाना आकर्षित करतात. ती जमा करून जमिनीत छड्या करून पुरुन टाकावीत.
- बांगेचे शेत्र कमी असल्यास रात्री ८ ते ११ आणि

अव्या बाहेर पडतात.

- अंडी अवस्था : अव्या सुरुवातीला पाने खरडवतात. पुढील अवस्थेत पूर्ण पाने कुरत्यान यातात. अंडी पूर्ण वाढ होईपर्यंत पाच वेळा कात टाकते. १५ ते १७ दिवसांत अंडी अवस्था पूर्ण होते.

- कोष अवस्था : वेळीवरच स्वतःभोवती कोष विणून कोणावस्थेत जाते. ही अवस्था १० ते १५ दिवसांची असते.

- पतंग अवस्था : जोगातून पतंग बाहेर पडतो. तो ३० ते ५५ दिवस जागते. जीवनक्रम पूर्ण होण्यास ६० ते ७० दिवस लागतात. जून ते ऑगस्ट कालावधीत जीवनक्रम पूर्ण होऊन पतंग आंगस्टमध्ये मोठ्या प्रमाणात बांगे पडतात. एका वर्षात किंवा दोन ते तीन विढ्या पूर्ण होतात.

- खाद्य वनस्पती : अंडी व प्रौढ यांच्या खाद्य वनस्पती वेळेगळ्या आहेत. अव्या गुळवेल, वासनवेल, चांदवेल आणि एड आदीची पाने खातात. तर प्रौढ डाळिंब, मोठ्यांची, संगी, पाई, केळी, द्राश, टोरंटो, विकू, रामफळ, सफरचंद, अंजीर आदीच्या फळातील रस शोषण करतात.

नुकसानीचा प्रकार

प्रौढ अवस्था (पतंग) फळांचे नुकसान करते. त्यांचा प्रादुर्भाव ऑगस्ट ते ऑक्टोबर या पावसाळी कालावधीत जास्त प्रमाणात असतो. पतंग रात्री ८ ते ११ आणि पहाडे ५ ते ६ दरम्यान पक्क्य किंवा पिकलेले फळ सूखून त्यावर बसतात. फळांना तोंडाच्या सॉडेने सूखम छिद्र पाडून त्यात सॉड खुपस्त आलील रस शोषतात. त्यावर उपजीविका करतात. एका फळाल १ ते ३० पर्ती छिद्र पूढू शकतात. त्यातून रस बाहेर पडताना दिसते. काळांतराने छिद्र पाडलेल्या जागी फळ मुळ होते. गोलाकार तपकिरी चढा त्यार होतो. त्या जागी परापर्जीवी बुरशीचा व जिवाण्याचा प्रादुर्भाव होउन फळ सडप्यास सुरुचत होते. परिणामी, फळे किंवा पूर्ण गळून पडतात. पतंगामुळे फळांड झाली असेल तर फळ दाबल्यास त्यातून रस बाहेर पडतो. जास्त प्रमाणात प्रादुर्भाव झाल्यास ५० ते ६० टक्क्यांपर्यंत नुकसान होते.

रवींद्र पालकर ८८८८०६५२२

(डॉ. खरबडे महात्मा फुले कृषी विद्यापीठात कीटकाशास विभाग प्रमुख, डॉ. आपाव सहायक प्राध्यायक तर पालकर पी.एच.डी. स्कॉलर आहेत.)